

Історія Ірини Пукач, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року в номінації «Творчність змін та можливостей»

Ірина Пукач – майстер манікюру, власниця студії. Почала свій шлях 12 років тому, вдома на кухні. Ірина гарно малювала в школі та мріяла закінчити художню школу. Але, проживаючи в селі, на жаль, у батьків не було можливості возити її в місто в художню школу. Тож вона почала малювати на нігтях удома. Потім вступила до інституту в Макіївці. В гуртожитку, де жила Ірина, почала фарбувати дівчатам нігті. Якось, їхавши додому в автобусі, побачила оголошення про набір на курси манікюру та педикюру і вирішила, що вона обов'язково має їх пройти. Так Ірина записалась на перші курси класичного манікюру та педикюру.

У 2010 році вийшла заміж та переїхала з чоловіком жити до Бахмуту. Народила донечку. Як завжди, в молодій родині були проблеми з грошима. Ірина вирішила свою мрію довести до кінця. На той час стало

актуально нарощування нігтів, і вона почала експериментувати на сестрі, мамі та подружці. Звісно щось не виходило, але все-таки наполегливо йшла до цілі. А через нестачу грошей на гарні курси, доводилось ночами сидіти на різних форумах та все читати й пробувати. Тож все тільки своїми силами.

Починала Ірина працювати у себе вдома, а коли стало багато клієнтів, то довелося облаштувати майбутню дитячу кімнату під кабінет. Працюючи, з часом у неї стало вдосталь клієнтів, і працювати вдома вже не вистачало сил, бо інколи й на вулицю за день не виходила. Тож з дитячої кімнати переїхала до кабінету, який орендувала.

Ірина завжди мріяла про власну студію, мріяла навчати дівчат, але й гадки не мала, що в неї все вийде.

У цій сфері Ірина вже 12 років. Вона доклала дуже багато зусиль для цього. Скільки недоспаних ночей, зранку до ночі на роботі, мало уваги приділяла сім'ї, бо треба було працювати, напрацьовувати клієнтів, набивати руку та, звісно, заробляти гроші. Студія їй дісталася дуже важко, адже доводилося багато працювати та вкладати туди все... Ірина відмовляла собі в речах, в подорожах. І от тільки зібралася робити офіційно відкриття студії на 8 березня, а 24 лютого почалася війна ... Перші пів року просто чекала, що ось все закінчиться і всі повернуться додому! Навіть ніхто не міг уявити, що таке може статися з її містом! Довелося виїхати з рідного Бахмуту. І ось,

проживши пів року на Заході України, Ірина вирішила, що треба щось робити, треба якось жити далі.

Дуже довго думала, куди переїхати й де починати нове життя. Дівчина вирішила, що раз випала доля обирати де, то краще одразу в столицю – місто можливостей, та трохи ближче додому. Чоловік підтримав Ірину і сказав що треба жити далі. Раз в неї вийшло перший раз, то вийде і другий! І ось так – зі сльозами на очах та тремтячими руками – знову почала все з нуля! Але тепер у більшому місті та зовсім без допомоги!

Ірина назавжди запам'ятала, як її прийняв Київ. Переїхали вони в вересні, та з орендами двох приміщень у неї не вийшло... в останній момент все зривалося і це було третє приміщення! Але війна внесла свої корективи. 10.10.2022 року Київ дуже обстріляли, і почалися великі проблеми зі світлом. Звісно не можна було робити нормально ремонт, і всі меблі вже робилися набагато довше! Студія стояла, а Ірина, потихеньку своїми силами робила ремонт і платила за оренду.

Тож буквально перед Новим роком Ірині вдалося прийняти всього пару дівчаток, бо навіть ще ніхто не знав, що відкрилась студія. Потихеньку Ірина почала працювати з січня сама. Дуже важко було, адже конкуренція велика. Треба знову «заслужити ім'я», напрацювати клієнтську базу, щоб тобі довіряли та поважали. І дуже важливо, щоб знову клієнт повернувся та ще й порадив тебе друзі.

Першою ціллю було, звісно, залучити клієнтів, щоб хоча б вистачало на оренду. Ірина переживала, щоб пішли клієнти, щоб знайти дівчаток-майстрів і щоб всім була робота! Зараз Ірині вже більше хотілося викладати, навчати нових майстрів та ділитися знаннями і напрацьованими техніками, звісно й працювати, але не багато, в насолоду!

Працювати дуже складно. Чи то через війну люди стали жорсткіше, чи то, тому що дуже велике місто. Морально дуже важко, інколи навіть приходячи додому, не хочеться ні з ким розмовляти. Натхнення – це її сім'я! Заради них і працює. Хочеться, щоб дітки були гарно одягнуті, була можливість сходити з ними в кіно чи поїхати кудись в подорож. Хочеться, щоб вони мінімально відчували війну та жили в гарних умовах максимально схожих на ті, які були в них вдома!

Нещодавно до неї в студію потрапила на манікюр українська акторка кіно, театру та телебачення Наталія Васько. Дуже гарна та добра. Ірина розповідала, що було дуже легко та приємно спілкуватися, і навіть не було страху чи якогось дискомфорту в роботі.

Зараз в студії з Іриною працює ще двоє дівчат, які офіційно працевлаштовані. Ще двоє проходять стажування. Майстриня дуже задоволена своїми дівчатами.

У житті Ірини сталося багато неприємного й образливого, але цього вже не змінити. Залишається лише зробити з цього необхідні висновки та продовжувати жити далі, намагаючись зробити все, щоб це змінити в позитивну сторону. Як сказала Ірина: "Не дарма життєвим кредо багатьох людей є вираз: Що нас не вбиває – робить нас сильнішими. І це дійсно так, адже навіть з самих гірких помилок ми виносимо найкорисніші уроки життя".